

bat mensa ei minister fidissimam appones
 carnis onerat. letamque nocte habi-
 turus pmittebat. Et ecce postquam assumpsit
 quibusdam deficiis. auide illis superuenit
 comedentibus et stans super illos. In bonis
 inquit opibus te magis scire mouerim. En
 uero ait egrotis meis si tu velles scire
 tella haec magis liceret quam tibi. et
 alleuians illam infirmitatem ea minatur
 pauca. non tibi fecit. Vigilem autem qui et ipse
 iratus. seruum nequissimum vocans. nuquam
 in prospectu suo venire iussu domo ex-
 pulit. Colorem illo deceptorum quod regem
 et regni relicto abiit. ianuis ne
 ultra introiret clausit. post se solli-
 cite clausit. **¶** At ille malum sibi aliquid
 maximum exas futurum timens. de nocte
 fugam inquit latibulumque die illo inter
 fructa motum proximam habuit. Sed et
 abbas cum neminem illum persequi vellet.
 seruum tandem summet factum. deambula-
 toribus peregrinis qui roma ibant iungit.
¶ Sed quid postea fortune habuerit. quia
 dubie affixi matu est. odio nois eius
 libens ignoro. Et haec est tragedia san-
 drati hypocrite iussu ottomus magni
 in nos molimini. **¶** Misit tamen abbas
 leas ottomibus et regine. in saxoni-
 am cum munere. scilicet tempore aduentum
 eorum nec non et ecclesiam. quater mones
 seruen sandrati tenentem. Quia ille
 ottomi filio cum in searet lege daret
 in tantis hircome cactimnos soluto
 est. ut nunc eius superueniens quid esset
 quereat. **¶** At ille scriptum illa ipse dano.
 legere ea rogauit non latissima erat.
¶ fortuna se relato missi apere. scilicet
 sandrati comitata sit. et secuta. **¶** Quia
 cum et ipse quidem studioso plegeret. ri-
 suque non contineret. filio ait. **¶** Inuero
 fili tam indecens non videtur fuisse
 patris tui talibus viris quales et nos
 nunc de illis vidimus tale scilicet in misse.
 monstruorum homines tante reuerentiae viros
 post se trahere iussu fuisse. **¶** Eya ait
 auxiliariis precibus tui fuit ille hominum
 vilissimus et deo odibilis. Sed et ego
 felleba. in illo macilentum vides et
 pallidum. habitumque neglectum. magnum
 quod aliquid nos ideo expectare speramus.
 Sano autem tibi et ecclesiam quibus debet re-

pri tuo loquimini magis aut conuenire. si ego quidem
 quam primam copia fuerit scriptam istam fidei
 interpretis auribus eius aperiam.

¶ Miles quidem abbas nuquam datur regi tamen
 regina aspante leas dano. munera
 offert. Continuoque gratia accepta. quomodo
 sandrat se habeat interroganti regina
 infert. **¶** Quod autem hoc dno in manu
 est. epistola lecta tibi interpretari. **¶** Quia cum
 ipse legisset. firmis eius erat. **¶** Noueratque
 maiestatis tue pietatem in discretam
 varietas molestiarum quas per se deam
 ebdomadarum spacia cum fratribus meis
 pressum. **¶** Et illa has dno in huius artibus
 breuiatas amab. elementer ait audi.
¶ Eius ei scriptura illa tota quam citissime
 poterat fidelis interpretis absoluere.
¶ Cedet me ait mi dilecta et piget audisse.
 vana homines totum in discretam molimina.
¶ Sed et miseret me. ait mei timore talium
 et tante humilitatis patreque dei virorum.
¶ Dimittit in prospectum daret deceptor ille
 leuissimum quam cunctis hypocritis in exemplum
 esset futurum. **¶** At tunc regine consilio ecclesiam.
¶ Scribe ait notitiam tuo cum suis non mea
 tamen illis fiet illoque in quod commoti sunt gratia.
¶ Et si eos contristauimus in seque pro in uitam
 illoque mei causa parat. eos si uidero
 sciens letificabo. **¶** aduentumque in maiore
 deo donante ad eos futurum. et uoluntatem quibus
 apuensis seductus eos lesi sanaturum.

¶ Ingressit interea otto filius patris illi scriptum
 illa quod rex in se facio dat legendum. **¶** Ille autem
 in legendum dum uideret in miror te pater
 ait ridere quod me libet flexe. **¶** Quod uerax
 factus sis ait hoc pro gaudeo. **¶** Crebro uobis
 cum eu in sinuarem. et uos in me in insulto
 illuc homines in se sitis. quibus est celare non
 potuit. **¶** Sed uel non gratia pro ubi sit. ut cum
 nos in locum ait uenerimus in prospectu disci-
 pulorum suorum quibus indignie tractauerat.
 ipse digne tractet. **¶** Et regina. **¶** Si patri
 tuo fili ait pro in ad manum uenit. non meo
 consilio eu illuc referuabit. **¶** Ommissum
 hilariter miles abbas. bonum nunc gregem
 oves scilicet galli viros letissimos regum eis
 vis eduxerat. ut quo ipse iam expectati sunt
 quibus qui de uellent pro hac uiuent quibus
 non uellent. **¶** Nec enim iam ultra ullum
 eis hypocritam spondent in ministerios.

¶ Dant in aduentum illoque multimoda